

11

עין משפט
גר מצוה

ז א מ"י פ"י מהל' טומאות
נרעת הל"ה ופ"ו מהל'
יבוס הלכה י:

תורה אור השלם

1. ואשאל אל אחותי לא
תקח לעצור לעלות
ערוותה עליה בחייה
ויקרא יח יח
2. כי ישבו אחים יחד
ומת אחד מהם וכן ארץ
לא תהיה אחת ויהיה
החיצוני לאיש וי
יבא עליה ולקחה לו
אשה ויבנה
דברים כה ה
3. כי כל איש יעשה
מכל החטאות האלה
ונקרתו הנפשות הנשמות
מקרב עצום:
ויקרא יח כט

תוספות ישנים

[illegible]

למעומי דרב ודרב אסי. וא"ת לי

למעוטי דרב ורדב אסי. וואס לימעט תריוויז ממוינא דרישא
דכיון דקמ ט"ו נשים ליכא למימר שיר ומועטי כולו
מדלא קמי לנו דלאמר בפ"ק קדושין (דף טו:) וכו' מהא וזייר
והא ארבעה חמי יו"ל דהא לא מיז למיחניכוהו דמסיק לפי שאין

בבגד צה וליכא למעוטי מדלא קמי
לבו אלא מייתורא דמחגי' וטעמא
דרב אחי ודפליג עליה אפרש
לקמן (א) בע"ה:

לפ"י שאין בצרת צרה. וא"ת
דמשכחת לה צרת צרה לענין
בועל שנשאת לאחיו (ו) ולו אשה אחרת
ומת בלא בנים דנפטר צרתה כה
הבועל דלענין בועל נמי טומאה בה
כמו לענין בעל ואם הלכה הצרה
ונשאת לאחיו השני ולו אשה אחרת
ישמע כשם שהיא פטורה * כן צרתה
פטורה וי"ל דכיון דלגבי בעל לא
משכחת צרת צרה אין לנו להחמיר
בטומאה דגבי בועל יותר מטומאה
דגבי הבעל ועוד דכ"ל דדוקא
בטומאה דכתיב גבי בעל הוי כעירות
דכתיב בשלן לאו לא יוכל בעלה
וגו' (דברים ד) אבל בבועל לא כתיב
לאו לאו ונפקר והוא בטומאה (במד'
ו) ואם דפריך לקמן (ד' יא') (ז) נבעלה
טומאה כמינה בה ונפקרה והיא
טומאה דמשעת דמהי לאחיה דהיא
טומאה כתיב בה כעירות מצי'
לחומר דלמאי דמשי למיקם עליה
נכלאו לא קמי דהוא דונספריה
והיא טומאה:

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

ד"ר וד"ר אפי. דלמך רב לרת קטנה אקורה שאם יזנחה אשמו וכו' וכן אחרת ומה בלא בנים שמיין פטורות ורב אפי אחר לרת אילנות אקורה שאם היה נשוי אילנות ואם אחרת ומה בלא בנים שמיין פטורות ומדבריו בפרקין (דף י"א.) **לרת ממאנת.** הכי שיהי

למעוטי דרב ¹⁶ ודרב אסי לרב ולרב אסי
למעוטי מאי אי סבירא להו דהרדי חדא
למעוטי צרת ממאנת וחדא למעוטי צרת
מחזיר גרושתו ואי לא סבירא להו דהרדי
חדא למעוטי דחבריה וחדא למעוטי או צרת
ממאנת או צרת מחזיר גרושתו לרב ולרב
אסי ליתנינהו ¹⁷ לפי שאינה כצרת צרה מנה"מ
דת"ר יאשה אל אחותה לא תקח לצור
לגלות ערוטה עליה בחייה עליה מה ת"ל
לפי שנאמר ¹⁸ יבמה יבא עליה שומע אני
אפי' באחת מכל עריות האמורות בתורה
הכתוב מדבר נאמר כאן עליה ונאמר להלן
עליה מה להלן במקום מצוה אף כאן במקום
מצוה ואמר רחמנא לא תקח ואין לי אלא
היא צרתה מנין ת"ל לצרור ואי ¹⁹ ואין לי אלא
צרתה צרת צרתה מניין ת"ל לצרור ולא לצור
ואין לי אלא אחות אשה שאר עריות מניין
אמרת מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה
וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת
ואסורה ליכם אף כל שהיא ערוה וחייבין
על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה
ליכם ואין לי אלא הן צרותיהן מניין אמרת
מה אחות אשה מיוחדת שהיא ערוה וחייבין
על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ואסורה
ליכם וצרתה אסורה אף כל שהיא ערוה
וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת
ואסורה ליכם צרתה אסורה מכאן אמרו
חכמים חמש עשרה נשים פטורות מצרותיהן
וצרות צרותיהן מן החליצה ומן הייבום עד
סוף העולם יכול שאני מרבה אף שש עריות
²⁰ צמורות מאלו שיהיו צרותיהם אסורות
אמרת מה אחות אשתו מיוחדת שהיא ערוה
וחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת
ואפשר לינשא לאחים ואסורה ליכם וצרתה
אסורה אף כל שהיא ערוה וחייבין על זדונה
כרת ועל שגגתה חטאת ואפשר לינשא
לאחים ואסורה ליכם צרתה אסורה יצאו
שש עריות צמורות מאלו והואיל דאי אפשר
לינשא לאחים צרותיהן מותרות שאין צרה
אלא מאת אזהרה שמענו עונש מניין אמר
קרא יכי כל (איש) אשר יעשה מכל
התועבות וגו' טעמא דכתב רחמנא עליה
הא לאו הכי ה"א אחות אשה מייבמת
מאי טעמא דאמרין אתי עשה ודחי
לא תעשה אימר דאמרין אתי עשה
ודחי לא תעשה לא העשה גירא ²¹ לא
תעשה שיש בו כרת מי דחי ותו לא

דכתיב

אלה ה"ל למדרש להיתירא נאמר כאן עליה ונאמר להלן עליה
ובא עליה דמסתבר טפי למדרש הכי ולאוקמי קרא לגופיה אלא
ליצור קרא להיתירא ובהי דריש ליה לגופיה לאיסורא ורב אשי
אזכא דמסקי דלץ עשה דוחה ל"ת שיש בו כרת פריך כמו שפי'
לא ה"א הוה ליה אלא להיתירא לא מצינא אמתא דעמי' לנלות עושה
הש"ס הוא מנהל דלא דריש להיתירא אלא לפי דמנע של מקשה היא
כן: **ל**א תעשה שיש בו כרת פי דהו. ואת' ואמאי לא יולפינן דלדחי
לקמן (דף י.) אלא ליטריך סד"א חותי אחות אשה במאי מצינא מאשת אח
לא אלא מפנינן שבוס מקום ויולפינן מכלאם בנתיב אפי' מרי איסורי
רכינן הכי ועוד דשכיב הש"ס אשת אח דקאי בה ולא מסוק לה אלא
לאו בכל דוכתי צבי למילף מאשת אח קאמי אלא דוקא אחות אשה
כדמצינא

מרכה אף שש עריות חמורות מה בעם חמצי שיקפי כל העריות ו לו יבין דמקפין הני שש נמי כ"י לשם מה הסם שלם במקום מצוה אף הכא נמי שלם במקום מצוה ואמרינן דהני כ"י אינן יולדו אלא תמיד ליה לומר שאלו צרה חלה מאלו לו כ"י אלו אינן חלות במקום מצוה חלה

(א) נראה דל"ל ויהי פ"ל לשמואל דנרת מחלוקת ס"י. (ב) ל"ל כדי להשמיען דאפילו אלנו סע"י חזק אסורית ס"י.

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

מ' לוי שאינה בצר
יהא לקמן ד' יו"ד ע"כ:
ועם לא תדע, חזק שיש
בזה כי רחש, עין חסונים
שמים חזק יו"ד ק"י רל"א:
זה דה ערה מאמנה
ב' בראית' כפירקן, דף
י' ע"א יו"ע: שם דף
יחוד גרששו וכל שתיקן
מסודר תתבאר, ע"י
קמן דף י' ע"א יו"ע:
קמן ד' ר"ה ל"ב ב' בד
דחה ששלישי ד"ס יו"ד
תא' גרששו ד"ס יו"ד
מסמני נחמה חסונים:

הגהות הב"ח

(א) תוב' ד"ה למשגיח וכו'
פרש לקמן. ר"ב בד' ה'
י"א בד"ה תרי' אסורי:
(ב) ד"ה לפי וכו' שנסתת'
אחיו של בועז' וזו אשה
התת' וכו' נתי' טומאה
התוב' נה': (ג) בא"ד וזה
ספריך לקמן ר"ב בדף י"א
נ"ט תבוס' בד"ה לרת'
ועס': (ד) ד"ה טעמא וכו'
כמי קלח' אפי' אם תמני'
לומר:

דגהות הנר"א

א' ע"י ויחן לי חלל צרת
ת צרת מנין חיל לצרור
ח' לצור) חל"מ (וכ"כ
ספר הישר לר"י ונחדישי
רמב"ן דל"ג לה ח"ש
ס"י לקמן י' א ד"ה
נח"מ דצרת צרת
טורה. ומ"ש דס"י כאן
יח"ד צרת הרבה ח"ל
היה דרג היורה קט. ח"ה
החוס' למל ב א סדרה
עד שחקו (ח"ה):

הגהות מהר"ב

רנשבורג
|| רנ"י ר"ה מחזיר
דעסער וואו שטיין אסורדיט
היינט, נ"ב ע"י חרדי
מבין דעם צאל ולקמן דף
א ע"ב דף יב ע"א ז"ל
ודרך:

ספוד ישינים (המסך)

[illegible]